



Erasmus 4 V.I.P.

Проучване върху включването и участието на младежи със зрителни затруднения в учебителни дейности

Генерален доклад на заключенията от България, Кипър, Гърция, Македония и Румъния

Co-funded by the Erasmus+ Programme
of the European Union



Съдържание

Въведение	3
За проекта	3
За изследването	4
Методология на изследването	6
Основни изводи	11
Обществени мнения относно уврежданията	12
Мнения на зрително затруднените по отношение на достъпността на обществени услуги	14
Мнения на хората със зрителни затруднения по отношение достъпността на дейностите за неформално образование	18
Препоръки	20
Достъпност	21
Възможности за неформално обучение на лица със зрителни затруднения	24
Мерки за подкрепа на НПО	31
Подробни резултати от проучванията	35
Мнения на хората със зрителни увреждания относно обществените услуги и местните / националните възможности за обучение и доброволчество	35
Открития за обществените институции и услугите, които те предоставят на хората със зрителни затруднения	41
Открития относно участието на млади хора със зрителни затруднения в организации, които предлагат възможности за местни/ национални обучения и доброволчество	44
Допълнителна информация	59

Въведение

За проекта

Проектът "Erasmus 4 VIP" има за цел да идентифицира нови начини, по които младите хора с увреждания, особено със зрителни увреждания, да се ангажират повече в различни социални и образователни дейности. За да се постигне тази цел, консорциума по проекта, състоящ се от пет партньори от Румъния, Гърция, България, Македония и Кипър смятат, че на първо място е важно да се проучи реалният контекст на интеграцията на младите хора със зрителни увреждания. Това ще стане основата, върху която по-късно можем да проектираме мощни ресурси, които работещите с младежи и младежки организации могат да използват, за да се интегрират младите хора със зрителни увреждания в неформални дейности и международна мобилност.

Тази дейност се проведе в периода от ноември 2015 г. до юни 2016 г. - време, в което партньорите извършваха изследвания по отношение на участието на младите хора със зрителни увреждания в техните страни, които се включват в този доклад.

Това изследване е ориентирано към предлагане на:

- ▶ Възможности за младите хора за участие в дейности на структурен диалог, където те могат да изкажат своите нужди, интереси и опит, особено по отношение на личностното развитие чрез различни младежки дейности.
- ▶ Различни неправителствени организации, държавни институции и хора, които нямат увреждания имаха възможност да изразят своите нужди, очаквания и страхове по отношение на включването на хора с увреждания в редовните дейности, което ни помогна да получим по-широка перспектива на обсъжданите въпроси.

Въпреки ограничените ресурси и малкият брой участващи хора и организации, това проучване осигури на партньорите съответните данни за реалностите, които обграждат младите хора със зрителни увреждания, предлагащи важни резултати по отношение на идентифицирането на потребности на хората със зрителни увреждания и предизвикателствата, пред които са изправени. Освен това, дори и с малък брой респонденти, данните от четирите въпросника са последователни и ние успяхме в повечето случаи да ги свържем с идентифицираните потребности и трудности, с които се сблъскват зрително затруднените. Например, лошите мнения по отношение на взаимодействието с публичните услуги кореспондират с констатациите за недостатъчна достъпност и липса на политики за подкрепа на младите хора със зрителни увреждания от страна на институциите. Също така, малкият брой зрително затруднени младежи, въввлечени в дейности на НПО, корелира с ниската достъпност на НПО, тяхната липса на умения за адаптиране на своите дейности със спецификата на работа с хора със зрителни увреждания и на факта, че повечето НПО не считат за нужно да адаптират работата си, така че да бъдат по-приобщаващи за уязвимите групи. Освен това, препоръките, които работната група направи в следващите раздели на този доклад, вземат под внимание само данните, които са последователни, така че те могат безопасно да бъдат използвани като отправни точки за бъдещата работа, насочена към създаване на по-достъпни живот и работна среда за младите хора със зрителни увреждания.

За изследването

Изследването се фокусира основно върху следните теми:

- ▶ Реалното ниво на включване и участие на младите хора със зрителни увреждания в обучителните мобилности;
- ▶ Участието на младите хора със зрителни увреждания в общността;
- ▶ Участието на младите хора със зрителни увреждания в НПО;
- ▶ Наличната подкрепа, предоставена за интегриране на младите хора със зрителни увреждания;
- ▶ Нивото на споделянето на информация за европейските възможности за обучение чрез неправителствени организации, училища, информационни центрове за младите хора със зрителни увреждания;

- ▶ Беше събрана качествена и количествена информация чрез използването на инструмент, състоящ се от четири различни въпросници и две дискусии във фокус групи.

Събрахме информация от:

- ▶ Институции и НПО в сферата на образованието;
- ▶ Младежки НПО;
- ▶ Училища и неправителствени организации, които работят за и с младите хора със зрителни увреждания;
- ▶ Местни институции;
- ▶ Млади хора със зрителни увреждания;
- ▶ Младите хора без увреждания.

Партньори за изпълнение на дейността в петте страни-участници са:

- Ofensiva Tinerilor, Румъния;
- Magnites Tyfli, Гърция;
- Център за младежки активизъм CYA KRIK, Македония;
- Национална асоциация на ресурсните учители - НАРУ, България;
- Общокипърската организация на слепите, Кипър.

Методология на изследването

Четири въпросници бяха създадени и приложени върху избраните целеви групи.

Първите два въпросника бяха ориентирани към гражданския сектор на услугите и неправителствените органи, които създават, насърчават и прилагат социални политики и програми за хора с увреждания, по пряк или косвен начин. Те бяха избрани като субекти на това изследване и за да анализираме до каква степен служителите могат да въздействат върху стереотипите и за да научим повече за това как можем да променим или премахнем тези стереотипи.

Информацията, събрана от въпросниците, включваше:

Въпросник 1.

Той адресира обществени институции във всяка от 5-те страни, и беше насочен към намиране повече информация за:

- Профил: вид услуги, насърчавани дейности, дейности за хора с увреждания, дейности за населението като цяло или дейности за двете групи;
- Прилагане на принципа на равно участие: как концепцията за участие, е изразена в дейности за вземане на решения, процедури за консултации и други действия, както и изследване на степента на участие на хората с увреждания;
- Прилагането на принципа на достъпност и определяне на неговата степен;
- Ресурси и финансиране: финансови, логистика, човешки ресурси, използвани за прилагането на принципа на участието, във връзка с достъпността; разпределението на ресурсите и изследване на всички инициативи, които дават възможност на хората с увреждания да участват в услугата и нейните дейности;
- Адекватни механизми, гарантиращи интеграционните процеси: доклад по организационни механизми и експлоатация на услуги, оценка на нивото на адекватност на тези механизми, за да се гарантира участието на хората с увреждания;

Въпросник 2

Вторият въпросник е ориентиран към хора без увреждания и се състои от четири (4) секции:

- Лични данни на респондента (пол, възраст, образование, работен стаж);
- Среда, нагласи и възприятия: Източници на нагласи и оформяне на възприятията, както и тяхното значение;
- Определение и класификация на уврежданията: Как увреждането се определя като феномен и неговите измерения;
- Нагласи и възприятия на хората без увреждания спрямо хората с увреждания. Комплект от въпроси, които проучват нагласите на хората без увреждания по отношение на качеството на живот на хората с увреждания, роли, които те им приписват, очакванията им, техните лични нагласи и възприятия, свързани с тях;

Въпросник 3

Третият въпросник има цел да събира информация от млади хора с увреждане на зрението на възраст 15 – 30 години. Въпросникът включва въпроси относно техните:

- Тип увреждане;
- Опит с обществени услуги и институции;
- Интеграция във формалното и неформалното образование;
- Чувства, свързани с тяхното участие или ангажимент, когато те са били интегрирани;
- Очаквания за тяхното образование и тяхната интеграция в обществото;
- Начини за комуникация с институции и фактори, които ограничават достъпа им до различни услуги.

Въпросник 4.

Той адресира НПО / институции, предлагащи възможности за неформално обучение и международни мобилности за младите хора. От всяка

институция/НПО, ние се опитахме да получим повече информация относно:

- Профил: вид услуги, насърчавани дейности, дейности за хора с увреждания, дейности за населението като цяло или дейности за двете групи;
- Прилагането на принципа на достъпност и определяне на неговата степен;
- Адекватни механизми, гарантиращи интеграционните процеси: доклад по организационни механизми и експлоатация на услуги, оценка на нивото на адекватност на тези механизми, за да се гарантира участието на хората с увреждания;
- Ниво на участие на младите хора с увреждания в обичайните дейности за обучение / доброволчески / развлекателни дейности, които те предлагат.

Подробно уводно писмо беше включено, информиращо участниците за целите на проекта, както и целите и стойността на изследването. Въпросниците бяха размножени и доставени на участниците в различни формати: чрез директно интервю, електронна поща, факс, или по пощата, а някои от тях бяха интервюирани по телефона.

След приключване на проучването, партньорите качиха всички попълнени въпросници в онлайн база данни, която им даде възможност за извличане на резултати и информация, необходими за завършване на доклада.

Освен това, две фокус групи (ФГ) се проведеха във всяка страна партньор, за да се събере допълнителна информация.

Първата ФГ е ориентирана към младите хора с увреждане на зрението. Нейната цел беше да събере информация по следните теми:

- Естеството на участието им в социално-образователни дейности, организирани от неправителствени организации (например по време на обучение, обмен и т.н.);
- Действията, предприети от неправителствени организации, за да се създаде по-подходяща среда за участието на младите хора с увреждане на зрението в неформални образователни дейности;

- Вид на ресурсите, необходими за участие в посочените дейности (по отношение на материали, инструменти за достъпност, който и да е друг вид подкрепа и т.н.);
- Подходящи комуникационни канали, които НПО да използват;
- Начини, по които неправителствените организации могат да подкрепят младите хора със зрителни увреждания в разработването на общи умения (например, за намиране на работа, за социални взаимодействия, в ежедневието и т.н.);

Втората ФГ беше насочена към събиране на информация от различни неправителствени организации и институции, които проявяват интерес към участието на лица със зрителни увреждания в техните дейности. Дискусията се проведе със следните въпроси:

- Опит в работата с лица със зрителни увреждания;
- Примери за дейности, насочени към хора, които имат зрителни увреждания;
- Вид подкрепа, от която биха се нуждаели, за участието на младите хора със зрителни увреждания в различни образователни проекти;
- Участие на служителите им и нагласи на редовните целеви групи към участието в текущите дейности на младите хора със зрителни увреждания;
- Услуги / проекти, в които могат да включват хора със зрителни увреждания и тези, които не могат да бъдат адаптирани към техните потребности;
- Методи и предизвикателства за връзка с младите участници със зрителни увреждания;
- Информираност на възможности или методи, които могат да се използват за включване на младите хора със зрителни увреждания.

Таблицата по-долу обобщава броя на попълнени въпросници и броя на участниците в двете фокус групи (ФГ) за всяка страна-партньор.

	Публични органи / доставчици на услуги	НПО, които предоставят услуги за младежи	Млади хора със зрителни затруднения	Млади хора без увреждания	Фокус група за зрително затруднени	Фокус група за НПО и обществени институции
Румъния	9	9	75	72	11	15
Гърция	22	62	48	56	8	10
Македония	29	46	59	63	10	11
България	20	20	48	50	10	9
Кипър	15	22	15	33	12	9
Общо	95	159	245	274	59	54

Таблица (1)

ОСНОВНИ ИЗВОДИ

Анализът на отговорите ни позволи да погледнем по-отблизо на това, което трябва да се направи, за да се увеличи участието на младите хора със зрителни затруднения в различни проекти и дейности, свързани с неформалното образование.

Основните изводи са:

- Повечето НПО не притежават достъпни инфраструктури и помощни технологии, с които да подкрепят включването на младите хора със зрителни увреждания;
- Повечето НПО са заинтересовани да включат младежи със зрителни затруднения в неформални възможности за обучение, доброволчеството и развлекателни дейности, като същевременно имат предвид, че ще се нуждаят от финансиране и обучение на персонала, за да го направят;
- Повечето НПО се нуждаят от учебни материали, съдържащи: методи, дейности и насоки за увеличаване достъпността на проектите си; контакти от експерти и организации, които работят със зрително затруднени; визуални материали, като например видеоклипове и примери за това как да включват лица със зрителни увреждания в редовните си дейности.
- Повечето зрително затруднени изразяват мнение, че много трябва да се промени и да се адаптира по отношение на достъпността и услугите, които получават от институции и неправителствени организации.

Обществени мнения относно уврежданията

Хората обикновено имат положителни / емпатични възгледи за уврежданията. Почти половината от хората, които бяха интервюирани, съобщиха, че те не се сблъскали с психологически бариери, докато са взаимодействали с хора с увреждания. Повече от 90% биха помогнали на човек с увреждане.

От друга страна, 63,49% от анкетираните в Румъния, 44,90% в Гърция, 36,51% в Македония, 27% в България и 22,23% в Кипър биха се въздържали от предлагането на тяхната помощ за хора с увреждания, поради следните причини:

- липса на време (Румъния: 54%, България: 43%, Кипър: 56%)
- трудности с работа с хора с увреждания (Румъния: 21%, Кипър: 19%)
- липса на умения за предлагане на подкрепа (Румъния: 17%, Гърция: 11%, България: 28%, Кипър: 26%)
- липса на осведоменост за възможностите за доброволчество (Румъния: 14%, Гърция: 10%, Кипър: 19%)

Като се вземат предвид различните видове увреждания, във всички 5 участващи страни, населението признава разликата на нуждите, свързани с достъпността, нещо, което може да бъде от ключово значение за интеграцията на всички увреждания.

Широко разпространено е схващането, че "хората с увреждания често притежават собствена индивидуалност и потенциал," (90,57% в Гърция, 80% в Румъния, 76,19% в Македония, 84% в България, 93,30% в Кипър са съгласни с това), което допринася за ефективна интеграция. И все пак, хората с увреждания имат нужда от повече усилия за извършване на ежедневните задачи в сравнение с хората без увреждания. По този начин, терминът "хора със специални нужди" трябва да се използва не за обозначаване на определени недостатъци, породени от увреждането, както често се прави до сега, но в положителен смисъл, показващ допълнителните усилия, които трябва да положат тези хора.

А ключът към процеса на интеграция на хората с увреждания е хората без увреждания да разберат, че хората със зрителни увреждания могат

да имат редица роли и могат да бъдат включени в по-широк спектър от дейности, при условие че не са налице критерии за изключване.

Предоставяне на информация за наличните програми и услуги, във формат, който е достъпен за хората с увреждания и техните семейства, е ключова стъпка за насърчаване на участието им в различни услуги и институции.

Мнения на зрително затруднените по отношение на достъпността на обществени услуги

Равни възможности за достъп на обществени услуги

Голям процент от младите хора с увредено зрение (30% в Румъния, 33.33% в Гърция, 50% в Македония, 50% в България, 70% в Кипър) все още смятат, че те не разполагат с равен достъп до обществени услуги, в сравнение с хората без увреждания. Те отдават това явление на ограниченията, наложени от самото увреждане, но също така и на представите на държавните служители.

В допълнение, 60% в Румъния, 33.33% в Гърция, 60% в България и 50% от всички хора, които са участвали в проучването смятат, че доставчиците на публични услуги като цяло не вземат тяхното увреждане под внимание при планирането и предлагането на техните услуги, което показва необходимост от подобряване в тези посоки.

Ползотворни/ подходящи корекции в обществените услуги

17% от корекциите в Румъния, 68,18% в Гърция, 61,82% в Македония, 75% в България, 26,3% в Кипър, се определят като полезни / подходящи. Зрително затруднените декларираха, че по тяхно мнение, държавни служители, които са взаимодействали с тях, не правят никакви корекции предвид тяхното увреждане.

▀ Опитът на хората с увреждания с държавните служители

37% от зрително затруднените в Румъния и 42% в Кипър определят качеството на обществените услуги като лошо или много лошо.

В Гърция, интервюираните институции заявиха, че те не предоставят информационни материали на разположение в подходящ формат (87%), правилно структурирано пространство (72.73%) или електронни устройства за четене (90%). Въпреки това, 66,67% от хората с увреждане на зрението заявиха, че държавните служители реагират учтиво към техните нужди и са готови да помогнат с информация и помощ при попълване на документи. Проблеми са бюрокрацията и сложните процедури, които

консумират време и пари, както и неефективното сътрудничество между отделните доставчици на услуги, което води до необходимостта процедурата да се извършва от роднини, адвокати или други, които могат да помогнат. И накрая, 33,65% от зрително затруднените определят обществените услуги като много добри, 48,98% като добри.

В Македония 33,90% от зрително затруднените оценяват своя опит с гражданските служби беше добър. Някои от тях смятат, че услугите са добри, но понякога не са равно достъпни за всички и че зрително затруднените трябва да имат лични асистенти.

Политика за оценка на ефикасността и качеството на подкрепата, предлагана на хората с увреждания почти отсъства в Румъния и Македония (където само 11% и съответно 7% от институциите я имат), но присъства в Гърция, където 81,40% от институциите твърдят, че имат, в България - 35% и Кипър: 41%. В резултат на тези оценки, може да се отбележи, че в Гърция обществените услуги са оценени като по-качествени.

Подкрепа, от която младите хора със зрителни увреждания могат да се възползват в обществените институции.

Повечето от публичните институции не предлагат най-необходимата помощ за хората със зрителни увреждания. Ето и резултатите сред анкетираните институции:

1) Информационни материали на разположение в подходящ формат (Брайлово писмо, едър шрифт и т.н.): Процент институции, които ги осигуряват: в Румъния: 14%, Гърция: 14,30%, Македония: 6,90%, България: 35%, Кипър: 28,57%

2) Подходящо осветление. Процент на институциите, които ги осигуряват: в Румъния 85%, Гърция: 0%, Македония: 31,03% ,: България 35%, Кипър: 52.38%

3) Добре структурирано пространство (включително знаци на Брайл, тактилни настилки, премахване на потенциалните пречки, и т.н.). Процент на институциите, които ги осигуряват: в Румъния: 28%, Гърция: 27.27%, Македония: 6,90%, България: 20%, Кипър: 25%

4) Електронни устройства за четене. Процент на институциите, които ги осигуряват: в Румъния: 14%, Гърция: 9.52%, Македония: 3,45%, България: 20%, Кипър: 4.76%

5) Специализиран персонал, готов да помогне. Процент на институциите, които ги осигуряват: в Румъния: 20%, Гърция: 52.38%, Македония: 13,79%, България: 60%, Кипър: 47,62%.

Повечето от подобренията в достъпността са насочени към хора в инвалидни колички, подобряване на достъпността често се бърка с просто осигуряване на рампи за достъп. (Процент на институции, предлагащи подкрепа / помощ за хората с физически увреждания: Румъния: 85%, Гърция: 77%, България: 80%, Македония: 51,71%, Кипър: 45.45%).

Независимо от факта, че има оплаквания, направени от младите хора със зрителни увреждания, които се отнасят до "ниска достъпност", "липса на интерес", "липса на опит" или "лошо поведение" от държавните служители, (те дори "крещят" на тях), в Румъния и България нито дори една от институциите, не е смятала за необходимост предприемането на мерки / инициативи за борба с отрицателните нагласи, стереотипи и предразсъдъци сред персонала си спрямо хората с увреждания.

В Македония 34,5% от институциите са предприели мерки срещу служителите, които са имали отрицателни нагласи към хората с увреждания.

51,72% от институциите в Македония планират да вземат мерки / инициативи за борба с отрицателните нагласи, стереотипи и предразсъдъци на персонала си спрямо хора с увреждания. Те планират да:

- Създадат анкета, чрез която да идентифицират недостатъците, които трябва да адресират в работата си за в бъдеще,
- Осигурят по-добри условия на живот за хората с увреждания,
- Преминат специално обучение, образователни или информационни семинари, проведени от експерти в областта,
- Оценят качеството на обучителната програма.

Повече от 70% от анкетираните в Румъния, 89% в България и 91,30% в Гърция, заявяват, че хората с увреждания имат възможност да докладват, когато те са обект на дискриминация, стереотипи и предразсъдъци от

страна на персонала на институцията. Въпреки това, сравнявайки тази информация с възприятието на младите хора със зрителни увреждания по отношение на качеството на услугите, които публичните институции осигуряват, може да се отбележи, че тези методи за докладване не са достигнали целта си.

Мнения на хората със зрителни затруднения по отношение достъпността на дейностите за неформално образование

86,27% от младите хора със зрителни увреждания в Гърция, 64,41% в България, 38% в Кипър, 85% в Румъния и 64,41% от тези в Македония не са наясно за съществуването на възможности за европейски / международни обучения, насочени към младите хора.

Нивата на участие в младежки мобилности или други младежки проекти е ниска за младите хора със зрителни увреждания в Румъния и България.

38,46% в Гърция, 6% в Румъния и 5% в България, са се опитали да бъдат доброволци в неправителствена организация в местната общност; 28% в Гърция, 2% в България, 4% в Румъния са успели да бъдат доброволци в неправителствена организация в тяхната местна общност;

Някои от причините, които бяха споменати като причина за неучастие в подобни инициативи, са:

- Липса на необходимите средства;
- Липса на необходимите финансови ресурси за участие;
- Нямаше осигурена достъпност и помощни средства;
- Родителите не позволиха участието им, поради съображения за тяхното физическо и психическо състояние;
- Темата не беше интересна;
- Не искаха останалите доброволци да ги съжаляват заради това, че не могат да правят същите неща като тях;
- Не са искали другите да се чувстват неудобно поради тяхното увреждане;
- Страх от неспособността да изпълнят поставените задачи;
- Страхуваха се, че ще бъдат в тежест на останалите и не вярваха, че хората с увреждания могат да бъдат приети.

Това бе потвърдено и от консултациите с НПО, където почти 90% от тях декларират, че те не осигуряват достъпност за хора със зрителни увреждания.

Зрително затруднените, които са били ангажирани в различни дейности, организирани от НПО, намират опита си за интересен и полезен . Те са имали възможността за по-нататъшно развитие в личен и социален план, като са включени в нови и разнообразни дейности, срещи с много нови хора, които не принадлежат към семейството им и техния социален кръг, да упражняват отговорност и да поемат ръководни роли.

Като цяло, неправителствени организации и държавни институции са декларирали, че те не са добре подготвени по отношение на предоставянето на адаптации и трябва да се работи за премахване на физическите пречки и осигуряване на брайлови знаци, тактилни подове и др за зрително затруднени. Във всички страни-участнички, както неправителствени организации, така и представителите на публичния сектор са заявили, че те се нуждаят от по-нататъшно обучение в областта на хората с увреждания, особено за това, да станат по-наясно с нуждите на младите хора със зрителни увреждания (например как да се предложи помощ, техники за водене, практически насоки, използване на специално оборудване за работа със зрително затруднени).

Цялостното изображение на съществуващото положение, което бе разкрито от анализа на резултатите от проучването, показва, че има много мерки, които трябва да се предприемат, за да се постигне по-пълна интеграция на младите хора със зрителни затруднения в сферата на услугите и програмите, насочени към тях.

Препоръки

Чрез въпросниците и дискусиите във фокус групите, петте партньори целяха да идентифицират редица препоръки относно действията и мерките, които трябва да се предприемат, за да се насърчи и подобри достъпа на младите хора със зрителни затруднения на различни програми и услуги. Този раздел обобщава препоръките на петте национални доклади. Той включва редица препоръки по следните теми:

- Как обществените институции могат да подобрят услугите си, за да ги направят достъпни за хората със зрителни увреждания;
- Начините, по които НПО могат да подобрят участието на млади хора със зрителни затруднения в повече възможности за доброволчество / обучение / отдих;
- Какво могат да направят НПО, за да предлагат по-добри доброволчески дейности, възможности за обучение или възможности за участие в международна мобилност, чрез създаване на по-комфортна среда за участниците в тях;
- Кои са най-подходящите канали, които НПО могат да използват, за да разпространяват възможностите за обучение на млади хора с увредено зрение;
- Какви умения младите хора със зрителни увреждания считат за интересни и биха искали НПО да адресира, чрез формални и неформални възможности за обучение;
- Какви мерки за подкрепа могат да бъдат взети, така че НПО да включват млади хора със зрителни увреждания в своите програми.

Достъпност

Един от основните изводи от проучването е фактът, че държавните институции не са наясно с истинските нужди и предизвикателства, пред които са изправени хората с увредено зрение при опит за достъп до различни държавни служби и програми. Редица препоръки за това как тези услуги могат да бъдат подобрени, които са общи за всички страни-партньори, включват:

- Служителите да оказват добра подкрепа, като се вземат мерки / инициативи за борба с всякакви негативни нагласи и възприятия, стереотипите и предразсъдъците, свързани с хората с увреждания. Дори когато ресурсите са малки, един подкрепящ и добре обучен персонал може да компенсира липсата на помощни технологии.
- Да имат обучени служители, които са наясно с нуждите на хората с увреждания;
- Подобряване достъпността вътре в сградите и извън тях с цел постигане на независима мобилност (например чрез тактилни означения, аудио светофари, акустични знаци, брайлови знаци, аудио материали, цветови контраст и т.н.);
- Повишаване осведомеността относно факта, че за хората с увреждания достъпността не е само достъп до физическата среда, който може да бъде постигнат чрез поставяне на рампа. Институциите обикновено надценяват тяхната достъпност. Те трябва по-добре да осъзнават, че достъпността означава много повече от една частична корекция.
- Необходимо е да се вземе под внимание цялата гама от дейности, които хората с увреждания трябва да извършат, за да получат достъп до услуга, включително придвижване до съответното място, достъп до мястото, работа с необходимите инструменти или документи, предлагане на обратна връзка и т.н. Например, ако дадена услуга осигурява подкрепа за лицата със зрителни увреждания, но няма брайлови знаци или големи печатни знаци с

добър контраст на цветовете, водещи до мястото, тогава достъпност не е напълно постигната.

Също така, чрез анализ на резултатите можем да видим, че има много малък брой неправителствени организации и институции, които са достатъчно оборудвани, за да са достъпни. Докато предлагането на подходящи помощни средства все още трябва да се разглежда като цел, там също е необходимо да се идентифицират по-прости, креативни и достъпни решения, които да позволяват по-добър стандарт за достъпност, но които могат да се изпълняват от неправителствени организации и институции, които не разполагат с необходимите финансов и технически капацитет да купуват / наемат помощни технологии.

В същия контекст, трябва да се подчертае, че целта не е да се създадат дейности, които са специално предназначени за лица със зрителни увреждания (или да са адресирани изключително към тях). Целта е да се предоставят малки адаптации на редовните дейности, така че те са достъпни и за лица със зрителни увреждания. Не става дума за дейности "за лицата със зрителни увреждания", а по-скоро "с лицата със зрителни увреждания".

Редица препоръки са чести в повече от една страна.

- В Румъния и България, обща препоръка е да се подкрепят усилията за заетост на хората с увреждания;
- В Македония, Гърция и Кипър, беше дискутирано, че информацията трябва да бъде предоставена в достъпен и предпочитан формат, като например имейл, хартиен носител, Брайл или едър шрифт;
- В Македония и Гърция беше постигнато съгласие, че трябва да има връзка между институциите и асоциациите на хората с увредено зрение, както и помощни технологии в институциите;
- В Румъния и Македония обща препоръка включваше разработването на специални политики за обслужване на хората с увреждания.

Допълнителни препоръки, специфични за всяка страна, включваха:

- Румъния:

1) Разработване на мерки за оценка на ефективността и качеството на подкрепата, предлагани на хора с увреждания, включително и отношението на персонала към тях;

2) Регулиране оценката и формата за подаване на жалби, така че да бъдат достъпни за хората, изправени пред всички видове увреждания;

• Македония и Гърция:

1) Осигуряване подпомагане на лица със зрителни нарушения.

2) Организиране на курсове за асистенти, които по-късно да осигуряват подкрепа за лицето с увреждане.

• Кипър:

1) Всички публични уебсайтове да са достъпни за хората с увреждания;

2) Увеличаване обхвата и подобряване на онлайн услугите;

3) Актуализиране на онлайн информация в реално време и осигуряване по-добри възможности за контакт чрез интернет страници.

Възможности за неформално обучение на лица със зрителни затруднения

Налице е необходимост за повече възможности за доброволческа дейност / обучение / отдих, насочени към младите хора със зрителни увреждания.

НПО могат да предоставят това, чрез приемане на различните предложения, които бяха събрани от въпросниците и дискусиите във фокус групите. Някои от тези препоръки са общи за всички страни-партньори и включват:

- Осигуряване на помощни технологии, които ще подпомогнат пълноценното им участие (помощни, адаптивни и рехабилитационни устройства);
- По-положително отношение към хората с увреждания;
- Промотиране на тези възможности по-добре;
- Увеличаване достъпността на тези възможности;
- Увеличаване достъпността на тези възможности за хората с увреждания, които разполагат с малко ресурси;

НПО трябва да имат най-малко един член от персонала, който да е обучен да работи с тази целева група.

Обучението трябва да включва:

- начини за ангажиране на зрително затруднените в младежката работа,
- информация за техните нужди,
- идентифициране на техния потенциал,
- адаптиране типичните методи на работа, количеството информация, начините за предоставяне на информация и т.н., според техните нужди / реалности,
- предлагане на подкрепа / техники за ориентация,
- помощ в практическите аспекти.

И все пак, една идеална ситуация е всички членове на персонала на организацията да участват в краткосрочен информационен семинар относно зрителните увреждания, който може да включва информация за нуждите и капацитета на зрително затруднените, как да ги напътстват и подпомагат и т.н.

Някои допълнителни препоръки за да бъдат неправителствените организации по-приобщаващи, установени в Румъния и Гърция, са:

- Представителите на НПО трябва да са наясно, че има нужда от подобни инициативи, че това също е важна целева група и участието в този вид дейност не е толкова трудно;
- Подпомагане персонала на НПО да отделят повече внимание на нуждите на младите хора със зрителни увреждания, за да знаят как да отговорят на тях;
- Оказване на подкрепа за служителите на НПО, за да бъдат по-подготвени да работят с млади хора със зрителни увреждания, чрез обучение или дори като изпитат реалностите на зрителните увреждания (например "Вечеря на тъмно");
- Обучение на представители на организации за това как да направят помещенията си по-достъпни;
- Подпомагане НПО да разработват проекти, които са привлекателни за младите хора със зрителни увреждания;
- Осигуряване модели за добри практики или примери за методи, дейности и проекти, които са подходящи за младите хора със зрителни увреждания;
- Улесняване връзката между НПО и младите хора със зрителни увреждания;
- Осигуряване на НПО с менторство / подкрепа от специалисти, работещи с млади хора със зрителни увреждания.

Допълнителни препоръки от проучването в Кипър и Гърция, включват:

- НПО трябва да предоставят достатъчна и адекватна информация предварително на участниците със зрителни увреждания, свързана с всички подробности за дейността, включително отпечатана на хартиен

носител или в предпочитания от тях формат, т.е. голям шрифт, Брайл, електронен и др.;

- НПО трябва да подкрепят участниците със зрителни увреждания да използват собственото им устройство за запис или информация на Брайл пишеща машина, увеличителни устройства, лаптоп и да осигурят всички необходими адаптации за използването на тези устройства;
- НПО трябва да инсталира в един от компютрите си текстова програма или специализиран софтуер за достъп до устройството;
- НПО трябва да имат помощни устройства или оборудване, които да помогнат в адаптирането на дейности (например при спортни дейности, да се осигурят топки със звънчета, тандемни велосипеди, тактилни диаграми на района и т.н.)
- Когато групата използва флаш карти, тези карти трябва да са адаптирани на Брайл или на едър шрифт; ако дейността включва писане; трябва да има подходящи и необходими средства за лицето, за да пише.
- При работа в група, се уверете, че има един асистент да помогне с придвижването наоколо и правилното разбиране на дейността.
- НПО трябва да имат предвид, че трябва да предлагат помощ по време на почивките и храненията, ако е необходимо.
- НПО трябва да дадат възможности на младите хора със зрителни увреждания да се придвижват до мястото на провеждане на дейността по-рано, за да се запознаят с него и да се срещнат с фасилитаторите, за да обсъдят техните нужди.

Проучването също получи различни препоръки за това какво НПО могат да направят за предлагане на по-добра доброволческа дейност, възможностите за обучение и за участие в международни мобилности, чрез създаване на по-комфортна среда за участниците в тях.

Общата препоръка на всички партньори е НПО да предоставят необходимите помощни технологии и да гарантират достъпността до помещенията си.

Нещо повече, както в Македония, така и в България, беше упоменато, че НПО трябва да организират приобщаващи и достъпни дейности по различни теми, според интересите на младите хора.

От изследването, което се проведе в Румъния и Гърция беше добавено, че НПО трябва да:

- предлагат възможности, като вземат под внимание финансовите ограничения, пред които са изправени хората с увреждания;
- да адресират теми, които са от значение за младите хора със зрителни увреждания;

В допълнение, според информация от проучването, проведено в Румъния, НПО следва да:

- Гарантират правилното интегриране на хората с увреждания, но в същото време да избягват предоставянето на преувеличени грижи или прекалена защита. НПО трябва да вземат под внимание типичните страхове, които имат младите хора със зрителни увреждания, когато обмислят да се присъединят към дадена инициатива: страх да не бъдат приети, да не са в състояние да изпълнява задачите; страх да не бъдат в тежест на другите.
- Ограничат подкрепата или положителните действия до минимума, който е необходим за участието и не предлагат твърде много, тъй като това може да доведе до чувство на изолация;
- Предоставят групова интеграция за хора със зрителни увреждания;
- Извършват правилен подбор на участниците, защото понякога всяко лице с увреждания на зрението е избрано само от съпричастност;
- Проверят и гарантират, че персоналът има положително отношение към хората с увреждания.

Някои допълнителни препоръки от Кипър и Гърция включват:

- Да посетят курс на обучение за нуждите на лицата с увреждане на зрението преди да извършват дейности с тях;
- Да бъдат готови за решаване на някои практически въпроси, като например придвижване до съответното място (например да ангажират друг участник от района да ги придвижи);

- Да изпращат информация в аванс, за да бъдат зрително затруднените в състояние да се подготвят и да преодолеят всяко безпокойство, свързано с участие в дейностите;
- Да изпратят подробна информация преди активността;
- Да свързват младите хора със зрителни увреждания с друг участник за подкрепа (или член на персонала, който може да помогне в дейностите).

Комуникации и промотиране на възможностите за младежи със зрителни затруднения

Често младите хора със зрителни увреждания са доста трудни за достигане и има случаи, когато те не проявяват интерес да бъдат въввлечени. Проучването установи редица по-подходящи канали за комуникация за наличието на възможности за обучение и за доброволческа дейност.

Повечето от тези канали са идентични във всички пет страни и включват:

- социалните медии (например Facebook група или страница за хора със зрителни увреждания);
- инфо-точки (или он-лайн еквивалент: уеб сайт, който ще събира цялата информация за различните възможности);
- НПО офиси и персонал;
- вестници;
- специални уебсайтове;
- училище;
- електронна поща;
- телефон;
- с помощта на местните асоциации на слепите, като медиатори;
- тв / радио;

Нещо повече, в Румъния и Гърция и някои други опции са представени също в зависимост от случая, като:

- База данни, съдържаща информация за контакти на заинтересованите млади хора със зрителни увреждания;
- Директни срещи за представяне на различните възможности за доброволческа дейност;
- Инициатива, в която хората могат да споделят свободното си време в интерес на младите хора със зрителни увреждания;

В Македония и Гърция, други канали включваха създаването на база данни с информация за контакт със заинтересованите зрително затруднени лица, както и организации, преки срещи и неформални събирания за представяне на възможностите.

В България, допълнителна препоръка включва създаването на специална уеб страница / онлайн платформа, където възможностите, които са достъпни за хора със зрителни увреждания могат да се споделят с тях.

Нещо повече, като други комуникационни възможности в Гърция и Кипър са включени аудио вестници и аудио списания, произведени от национални организации на слепи.

В Кипър и Гърция, младите хора със зрителни увреждания изразиха своето мнение относно тона и отношението, което трябва да се използва, когато НПО обявяват предстоящи възможности за обучение или възможности за мобилност. Въпреки че това е добре известно на всички и представлява основно човешко право, отношението при съобщаването /даването на информация играе жизнено важна роля в насърчаването на младите хора със зрителни увреждания да участват. Специално трябва се спомене, че участниците с увреждания са добре дошли, което помага при вземането на бързо решение за участие, без те да се притесняват за стереотипи или отхвърляне.

Също така би било полезно, ако обявяването включва информация като практически аспекти на дейността, мястото на провеждане и как да го достигнат, като се вземат предвид нуждите на лицата с увреждания.

Мерки за подкрепа на НПО

За да могат НПО да включат младежи със зрителни увреждания в техните програми и дейности, в рамките на проучването идентифицирахме различни мерки за подпомагане. Общите за всички страни бяха:

- Обвързването на НПО с училищата за слепи или с местни сдружения на слепите, създаване по този начин на добро и тясно сътрудничество, като същевременно се организират кампании / събития за споделяне на възможностите, които се предоставят на младите хора с увредено зрение;
- Повишаване на информираността и предлагане на обучения за персонала на неправителствените организации, които да включват информация за нуждите на младежта със зрителни увреждания (напр. начина им на живот, придвижване, извършване на ежедневните си дейности у дома и на работното място, взаимодействие с младите хора със зрителни увреждания, как да ги насочват и да им предоставят подходяща помощ по време на дейностите, например при пътуване, екскурзии, обмени, изхранване, групови дейности).
- Споделяне на специални педагогически методи за преподаване на младите хора със зрителни увреждания и информация за това как да се адаптират учебните материали, как да преодолеят предизвикателствата (например представяне на визуална информация по време на обиколка, филм, презентация на Power Point).
- Интерактивни дейности, които да позволят на участниците, които виждат, да разберат по-добре уникалния опит и перспектива на незрящите участници, като например организиране на събития като "Вечеря на тъмно" или кампании като "Постави се на мое място".

В допълнение към горното, Македония и Гърция включват още няколко препоръки за подкрепа на НПО:

- Създаване на брошура с методи и дейности, направления и контакти от експерти и организации, които работят с лица със зрителни увреждания;
- Създаване на видео клипове (визуални материали) с примери за това как да доставят дейности;

- Създаване на коучинг пространство с информация за контакт с професионалисти, работещи с хора със зрителни увреждания, където всеки може да се обръща към тях по всички въпроси.

Видове дейности, с които да се ангажират младежите със зрителни увреждания

НПО могат да подкрепят младите хора със зрителни увреждания за развиване на различни умения, като предлагат различни формални и неформални възможности за обучение. В петте страни-партньори, младите хора със зрителни увреждания предложиха обширен списък с различни теми и дейности, които те считат за интересни и в които те биха искали да участват, ако имат възможност. Общи за всички партньори са следните теми и дейности:

- местни / международни обучения по теми като комуникация и социални умения за заетост;
- местни / международни семинари на теми като информационни технологии и чужди езици;
- дейности за отдих, като например музика, спорт и литература;
- Европейски младежки обмен;
- Местна / международна доброволческа дейност за кауза;
- Доброволчеството за / работа в / управление на организация;

В националния доклад на Румъния, Гърция и Кипър имаше някои допълнителни конкретни примери за теми и дейности. Те включват:

Румъния и Гърция

- социални дейности, включващи млади хора със зрителни увреждания и младежи с типично развитие;
- дейности за отдих (лагери, спортни дейности, игри);
- спортни дейности;
- информационни кампании;

Румъния

- обучение за развитие на умения за заетост, което е от много важно значение за младите хора със зрителни увреждания, предвид техните ниски нива за заетост; теми, които бяха предложени, са масаж,

кинезитерапия, информационни технологии, чужди езици, предприемачество, работа като телефонен оператор, и т.н.

- художествени събития (музикални или театрални представления, танци, филми и т.н.), както като зрители, така и като хора на изкуството;
- тематични лагери;
- музикални работилници и музикотерапия;
- възможности да използват уменията си в масаж терапия;

Кипър

Обучение по теми, като например:

- Как се пише CV;
- Как да се представят успешно на интервю;
- Езикът на тялото и особено невербална комуникация (много от младежите трябва да овладеят тези умения, тъй като те не са в състояние да спазват това поведение);
- Как да се обличат за специален повод (интервю за работа, на работа и т.н.);

Идентифицирахме различни теми за семинари и уъркшопове, като например:

- Как да се изгради самочувствие, увереност и устойчивост;
- Тийм билдинг и работа в група, сътрудничество, ефективни комуникационни умения, справяне със стресови ситуации;
- Развлечения и отдих, като например къмпинг, туризъм, рафтинг, тандемни велосипеди, скално катерене;
- Участие в културни събития (участие в пиеса, мюзикъл, музикална група, танц);
- Спортни дейности като йога, зумба танци, пилатес;
- Уъркшопи за ежедневни дейности като: международни готварски курсове или прилагане на грим

Подробни резултати от проучванията

Мнения на хората със зрителни увреждания относно обществените услуги и местните / националните възможности за обучение и доброволчество

Следващите раздели представят резултатите, получени във всяка страна чрез въпросници и фокус групи.

- хора с увредено зрение, които са се свързали с различни държавни служби
- 96% от зрително затруднените в Румъния, 94% в Гърция, 90% в Кипър, 71.18%, в България, 30.4% в Македония са се свързвали с различните държавни служби.

Най-достъпни услуги, общи за всички партньори са: данъчните служби, забележителности, туристически услуги, развлекателни дейности, служби за помощи за хора с увреждания.

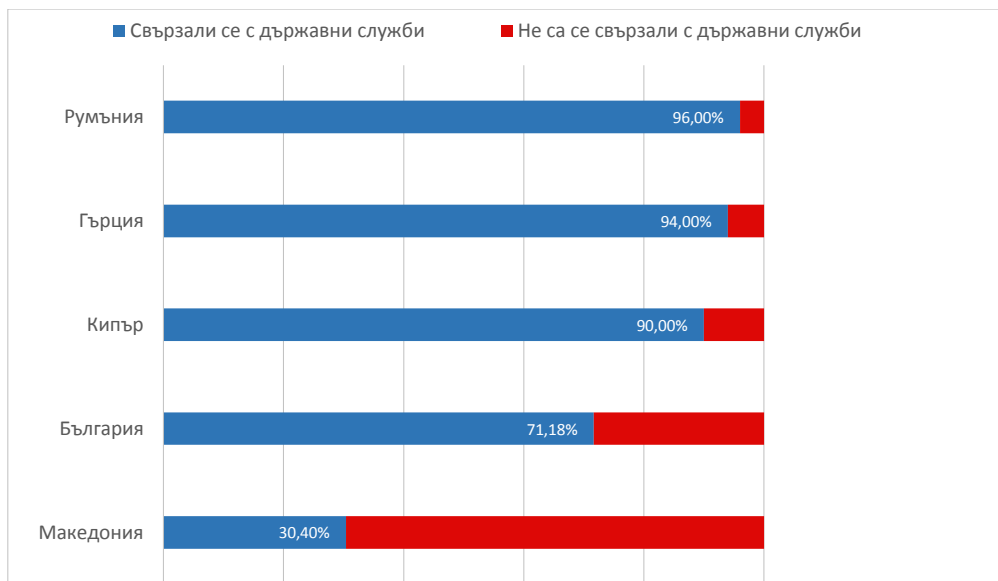
Румъния: Здраве и безопасност, Изборни услуги, Услуги, свързани с безвъзмездни средства за хора с увреждания и данъчните служби, Лицензиране и регистрация, Безопасност на храните, Планиране и регулиране на сгради.

Гърция: Данъчни служби и надбавки за жилищни нужди, туризма, развлекателни дейности, лицензиране и регистрация, здраве и безопасност, Изборни услуги

Македония: Агенция по приходите, изборните услуги, паркинги и гаражи, туристически услуги, служби за помощи за хора с увреждания.

Кипър: Удобства / Паркинги и гаражи, Агенция по приходите, Рехабилитация / Туризъм, развлекателни дейности, служби за помощи за хора с увреждания.

България: Здраве и безопасност, отдих, служби за помощи за хора с увреждания, данъчни служби и паркинги и гаражи.



- Интерес от страна на държавните служители за адаптиране на техните услуги, съгласно всички увреждания

89,80% от анкетираните в Гърция, 68,81% в Македония, 70,8% в Кипър, 50% в България, 17% в Румъния са отговорили, че служителите в обществената институция са били наясно с тяхното увреждане.

59,57% в Гърция, 61,82% в Македония, 33% в Кипър, 27,27% в България, 17% в Румъния докладват, че са били направени корекции, предвид нуждите на хората с увредено зрение.

68,18% от корекциите се характеризират като полезни / подходящи в Гърция, 61,82% през Македония, 75% в България, 26,3% в Кипър, 17% в Румъния.



По отношение на качеството, опита на зрително затруднените с услуги, получени от държавни служби се оценява, както следва:

Румъния: Отличен 1,39% Много добър 9,72%, Добър 52,78% Слаб - 34,72%, Много лош 1,39%.

Гърция: Много добър 32,65%, Добър 48,98%.

България: Много добър 26%, Добър 48%, Слаб 22%, Много лош 4%.

Македония: Отличен 13,56% Много добър 18,64, Добър 25,42% Много лош 8,47%.

Кипър: Отличен 10,53% Много добър 26,32%, Добър 36,84% Слаб 5,26% Много лош 5,26%.

- Равен достъп на зрително затруднените в публичните услуги

30% от зрително затруднените в Румъния, в Гърция 88%, в Македония 100%, в България 50% считат, че те не разполагат с равен достъп до обществени услуги в сравнение с останалата част от гражданите.

- Предпочитани методи за осъществяване на контакт с държавни служби

Общи методи за установяване на контакт с граждански услуги в Гърция, Македония и България са:

а. Телефон: 90% в Гърция, 81,35% през Македония, 80% в България.

б. Имейл: 36% в Гърция, 30,15% през Македония, 38% в България.

Други методи общи за всички, са: по пощата, уеб сайтове, лични контакти, SMS текстови съобщения, личен контакт, он-лайн предоставяне на услуги.

- Опитът на младите хора с увредено зрение в различните възможности за обучение и доброволчество.

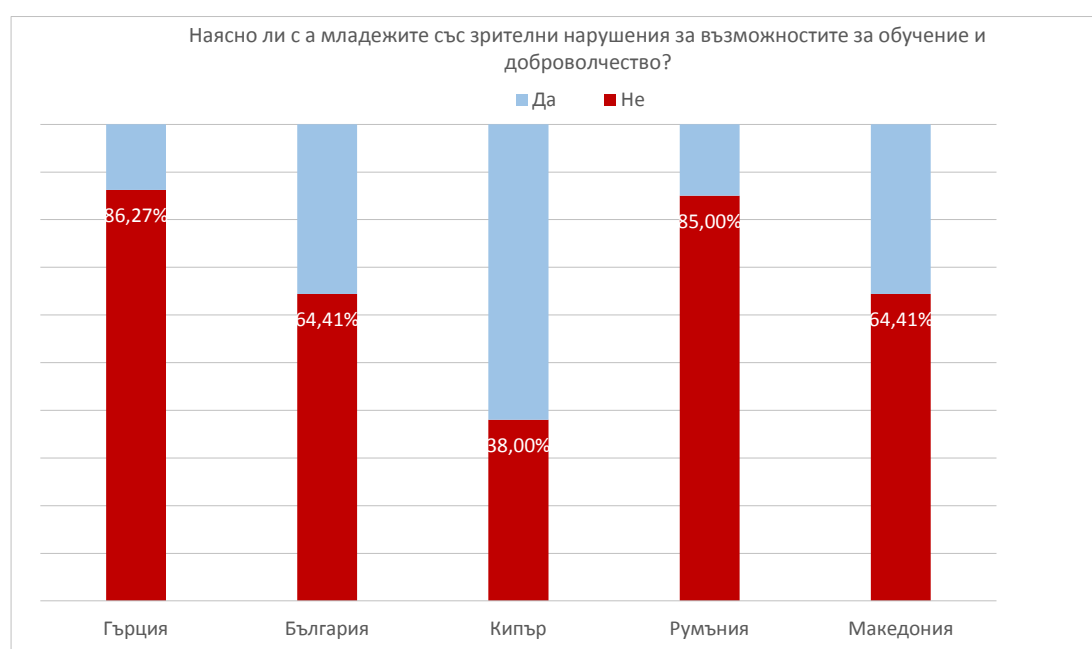
86,27% в Гърция, 64,41% в България, 38% в Кипър, 85% в Румъния, 64,41% в Македония (от младите хора със зрителни увреждания) не са наясно за съществуването на тези възможности за учене.

Що се отнася до опита на младите хора с увреждане на зрението с различните възможности за доброволческа дейност, данните от анкетата показват, че:

38,46% в Гърция, 55,93% в Македония, 50% в Кипър, 63% в България не са наясно за съществуването на различни неправителствени организации в техните местни общности, предлагащи възможности за доброволчество.

38,46% в Гърция, 78,57% в Македония, 6% в Румъния, 5% в България, са се опитали да работят като доброволци в НПО в своята местна общност.

71,43% в Гърция, 50% в България, 95.83% в Македония, 4% в Румъния са успели да бъдеш доброволец в НПО в неговата / нейната местна общност.



Причините, поради които зрително затруднените не са успели в доброволчеството са общи за всички страни, които участват: физическата среда не е достъпна; лица, с които са били в контакт, са имали негативно отношение към хората с увреждания; те не са имали необходимите умения за участие; те се страхуват че тяхното присъствие ще усложни участието на останалите членове на екипа; те се страхуват, че НПО не се нуждаят и не приемат хора с увреждания.

Лица със зрителни нарушения, които са били ангажирани в различни дейности, организирани от неправителствени организации във всички страни участнички, намират техните преживявания както интересни и полезни. Те са имали възможност за по-нататъшно развитие в личен и социален план, като са били включени в нови и различни дейности, срещи с много нови и различни хора, които не принадлежат към семейството им или техния социален кръг, да упражняват отговорност и да поемат ръководни роли.

Според анкетираните, най-подходящите канали за комуникация относно наличието на възможности за обучение и доброволчество във всички участващи страни са телевизия / радио, училище, социални медии (Facebook, Twitter и т.н.); информационни центрове, електронна поща, неправителствени организации и определени уебсайтове, например уебсайта на съответната община.

С цел да предложат по-добри доброволчески или учебни възможности на зрително затруднените, местни неправителствени организации от всички участващи страни следва да:

- предоставят помощни технологии за подпомагане на участието,
- направят възможностите по-достъпни,
- направят участието по-достъпно за хората с увреждания,
- промотират възможностите по-добре,
- имат по-положително отношение към хората с увреждания.

Най-интересните учебни / доброволчески възможности за зрително затруднените във всички страни-участнички са местни / международни обучения по темите на: социални умения, професионални умения, чужди езици, спорт, медии, развлекателни дейности, и европейски младежки

обмени по темите на: социално образование, психология, комуникационни умения и обмен с други младежи със зрителни увреждания.

Открития за обществените институции и услугите, които те предоставят на хората със зрителни затруднения

- Подкрепа за достъпността, предоставена от анкетираните институции за хора с различни видове увреждания:

Физически увреждания - "Вид на наличната подкрепа / помощ": Румъния: 85%, Гърция: 77%, България: 80%, Македония: 51,71%, Кипър: 45,45%.

Обучителни трудности - "Вид на наличната подкрепа / помощ": Румъния: 33%, Гърция: 52.89%, Македония: 41.37, България: 95%, Кипър: 71.43%.

Слухови увреждания - "Вид на наличната подкрепа / помощ": Румъния: 60%, Гърция: 52.32%, Македония: 20,23%, България: 50%, Кипър: 40,00%.

Психически и емоционални проблеми - "Вид на наличната подкрепа / помощ": Румъния: 50%, Гърция: 57.89%, Македония: 34,48%, Кипър: 47,62%.

Речеви нарушения - "Вид на наличната подкрепа / помощ": Румъния: 33%, Гърция: Не Тип на подкрепата на България: 90%, Македония: 24,13%, Кипър: 61,90%.

Зрителни затруднения- "Вид на наличната подкрепа / помощ": Румъния: 66%, Гърция: 57.14%, България: 55%.

- Подкрепа, достъпна за лица със зрителни увреждания

Процент от анкетираните институции, предлагащи информационни материали на разположение в подходящ формат (Брайлово писмо, едър шрифт, и т.н.) Румъния: 14%, Гърция: 14.30%, Македония: 6.90%, България: 35%, Кипър: 28.57%.

Процент институции, предлагащи подходящо осветление: Румъния: 85%, Гърция: 0%, Македония: 31,03%, България: 35%, Кипър: 52.38%.

Процент институции, предлагащи правилно структурирано пространство (включително знаци на Брайл, тактилни настилки, премахване на потенциалните пречки и т.н.): Румъния: 28%, Гърция: 27.27%, Македония: 6,90%, България: 20%, Кипър: 25.00%.

Процент институции, предлагащи електронни устройства за четене: Румъния: 14%, Гърция: 9.52%, Македония: 3,45%, България: 20%, Кипър: 4.76%.

Специализиран персонал, готов да подпомага: Румъния: 20%, Гърция: 52.38%, Македония: 13,79%, България: 60%, Кипър: 47,62%.

- Подпомагащи политики, насочени към хората с увреждания

Процент институции, които имат политика за работа с лица с физически увреждания: Румъния: 71%, Гърция: 77%, Македония: 19,23%, България: 80%, Кипър 0%;

Процент институции, които имат политика за работа с лица, които имат слухови увреждания: Румъния: 29%, Гърция: 52.38%, Македония: няма политика, защото не е необходимо, България: 65%;

Процент институции, които имат политика за работа с лица с обучителни затруднения: Румъния: 33%, Гърция: 52.89%, Македония: 30,77%, България: 95%;

Процент институции, които имат политика за работа с лица с интелектуални или емоционални нарушения: Румъния: 17%, Гърция: 57.89%, Македония: 19,23%, България: 95%;

Процент институции, които имат политика за работа с лица с речеви и езикови нарушения: Румъния: 14%, Гърция: няма политика за този вид увреждане, тъй като не е необходимо, Македония: 3,57%, България: 95%;

Процент институции, които имат политика за работа с лица, които имат зрителни увреждания: Румъния: 43%, Гърция: 57.14%, Македония: не е необходимо за този вид увреждания, България: 70%;

В Кипър, 33.33%, имат политика за оценка ефикасността и качеството на подкрепата, предлагани на хора с увреждания.

- политика за оценка ефикасността и качеството на подкрепата, предлагана на хора с увреждания

От общия брой интервюирани институции, следният процент са декларирали, че имат политика за оценка ефикасността и качеството на подкрепата, предлагана на хора с увреждания: Румъния 14%, Гърция 35.88%, Македония 21.43%, България 68,4%.

- мерки / инициативи за борба с отрицателните нагласи, стереотипи на персонала и предразсъдъците спрямо хората с увреждания

В Румъния: Някоя от интервюираните институции не счита, че е налице необходимост за предприемане на някакви мерки / инициативи за борба с отрицателните нагласи, стереотипи и предразсъдъци на персонала спрямо хората с увреждания.

Процент от институции, които са предприели мерки / инициативи за борба с отрицателните нагласи, стереотипи и предразсъдъци на персонала спрямо хората с увреждания (Гърция: 56.52%, Македония: 17,24%, България: 61%, Кипър: 93,33%).

- институции, които са установили необходимостта да се вземат мерки срещу служителите, които са имали негативни възприятия за хората с увреждания

Румъния и България: никоя институция не счита, че е налице необходимост от такива мерки.

Гърция: 91,30% от отговорилите заявяват, че има възможност да се докладва, когато е налице дискриминация, стереотипи от страна на персонала на Организацията.

В Македония 34,5% от институциите предприемат мерки срещу служителите, които са имали негативни възприятия за хората с увреждания.

Кипър: 6,67% са заявили, че те не предлагат такава възможност, защото няма нужда от това.

Открития относно участието на млади хора със зрителни затруднения в организации, които предлагат възможности за местни/ национални обучения и доброволчество

- Възможности за обучение или доброволческа дейност, предлагани от неправителствени организации за лица със зрителни увреждания

Процент на НПО, които предлагат достъпна среда за хора, изправени пред затруднения, свързани с мобилността: Румъния: 10% от организациите, Гърция: 88.24%, Македония: 28,26%, България: 20%, Кипър: 45,45% предлагат подкрепа за млади хора с физически вид увреждане.

Процент на НПО, които предлагат достъпна среда за хора, изправени пред затруднения, свързани със слуха: Румъния: 20% от организациите, Гърция: 66.67%, Македония: 13%, България: 27%, Кипър: 40%.

Процент на НПО, които предлагат достъпна среда за хора, изправени пред обучителни затруднения: Гърция: 57.14%, Македония: 17%, България: 67%, Кипър: 71%.

Процент на НПО, които предлагат достъпна среда за хора, изправени пред затруднения, свързани с умствено или емоционално здраве: Румъния: 10%, Гърция: 85.71%, Македония: 19,15%, Кипър: 47,62%.

Процент на НПО, които предлагат достъпна среда за хора, изправени пред затруднения, свързани с речта и езика: Гърция: 57.14%, Македония: 13%, България: 50%, Кипър: 61.90%.

Процент на НПО, които предлагат достъпна среда за хора, изправени пред затруднения, свързани със зрението: Румъния: 10%, Македония: 15,21%, България: 16%, Кипър: 42.46%, 42.86% в Гърция не предлагат този вид подкрепа / помощ, но имат планове за това.

- Вид на подкрепата на разположение за лица със зрителни увреждания:

Процент от анкетираните НПО, които предлагат информационни материали на разположение в подходящ формат (Брайлово писмо, едър шрифт и т.н.): Румъния: 0%, Гърция: 0%, Македония: 11,90%, България: 15%, Кипър: 28,57%.

Процент от анкетираните НПО, които предлагат подходящо осветление: Румъния: 22%, Гърция: 55.56%, Македония: 19,05%, България: 30%, Кипър: 52.38%.

Процент от анкетираните НПО, предлагащи правилно структурирано пространство (включително знаци на Брайл, тактилна настилка, премахване на потенциалните пречки и т.н.): Румъния: 0%, Гърция: 0%, Македония: 9,52%, България: 15%, Кипър: 25% ,

Процент от анкетираните НПО, предлагащи електронни устройства за четене: Румъния: 0%, Гърция: 0%, Македония: 9.52%, България: 15%, Кипър: 4.76%.

Процент от анкетираните НПО, предлагащи специализиран персонал, готов да подпомага: Румъния: 12%, Гърция: 66.67% Македония: 19,05%, България: 35%, Кипър: 47.62%.

- политики за подпомагане на хората с увреждания, с които организациите си взаимодействат

Процент от анкетираните институции / НПО, които имат политика спрямо хората с физически увреждания: Румъния: 0%, Гърция: 96.88%, Македония: 11,90%, България: 35%, Кипър: 59.09%;

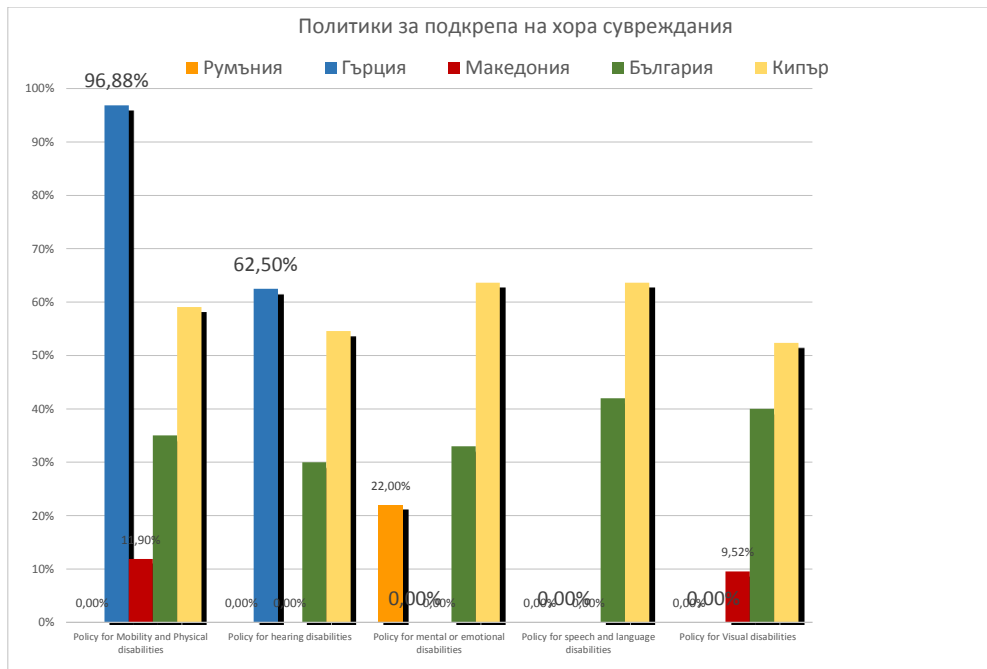
Процент от анкетираните институции / организации, които имат политика спрямо лицата със слухови увреждания: Румъния: 0%, Гърция: 62.50%, Македония: 0%, България: 30%, Кипър: 54.55%;

Процент от анкетираните институции / НПО, които имат политика спрямо лицата с обучителни затруднения: Румъния: 22%, Гърция: 0%, Македония: 0%, България: 33%, Кипър: 63.64%;

Процент от анкетираните институции / организации, които имат политика спрямо лицата с интелектуални или емоционални увреждания: Румъния: 11%, Гърция: 0%, Македония: 11,90%, България: 42%, Кипър: 63.64%;

Процент от анкетираните институции / НПО, които имат политика спрямо лицата с речеви и езикови нарушения: Румъния: 0%, Гърция: 0%, Македония: 0%, България: 42%, Кипър: 63.64%;

Процент от анкетираните институции / НПО, които имат политика спрямо хората с увреждане на зрението: Румъния: 0%, Гърция: 0%, Македония: 9.52%, България: 40%, Кипър: 52.38%;



- организации, които декларират, че имат политика на обслужване с приоритет на лицата с увреждания.

Румъния: 66%, Гърция: 85%, Македония: 23,81%, България: 75%, Кипър: 52,38% - от всички анкетираните организации заявяват, че имат политика на обслужване на хората с увреждания с приоритет.

- организации, които декларират, че имат политика за оценка на ефективността и качеството на подкрепата, предлагана на хора с увреждания.

Румъния: 11%, Гърция: 81,40%, Македония: 7,14%, България: 35%, Кипър: 40,91% - от всички анкетираните организации заявяват, че имат политика за оценка на ефикасността и качеството на подкрепата, предлагана на хора с увреждания.

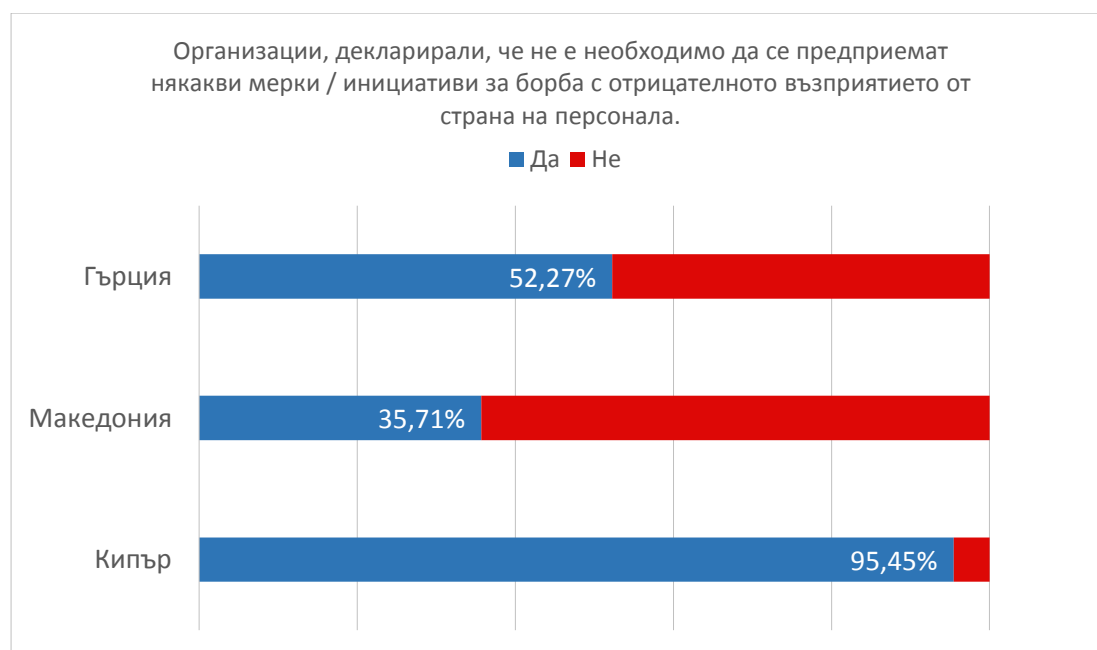
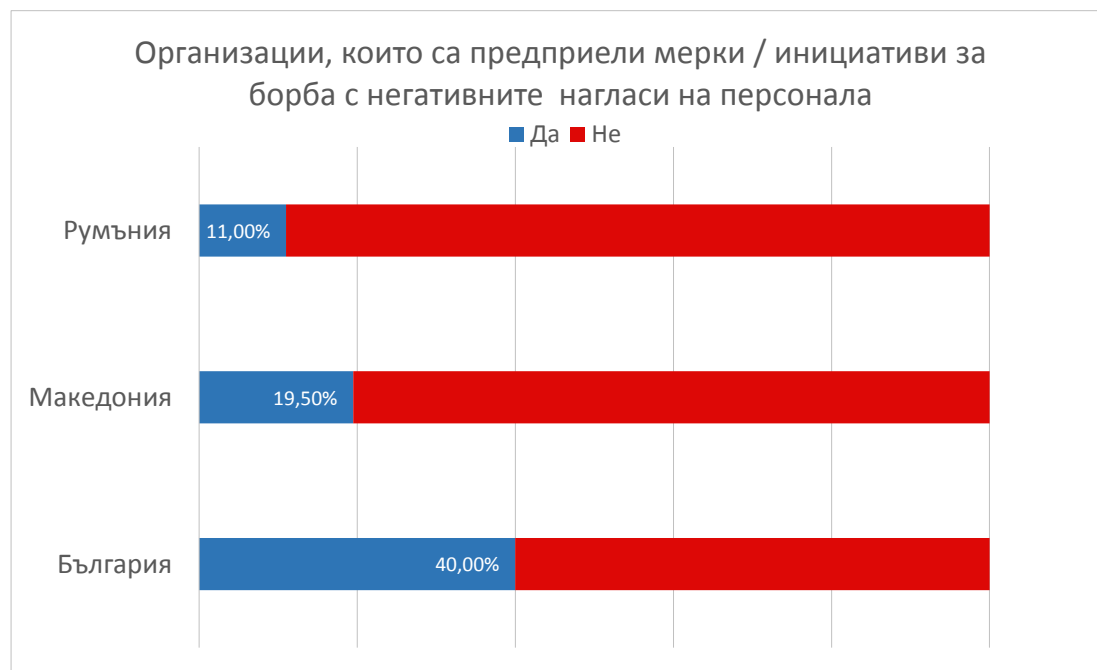
- Мерки / инициативи, предприети от организации за борба с отрицателните нагласи, стереотипи и предразсъдъци на персонала към хората с увреждания.

В Румъния: 11%, Македония: 19,5% и България: 40% от организациите, са предприели мерки / инициативи за борба с отрицателните нагласи на персонала.

В Гърция: 52,27%, Македония: 35,71% и Кипър: 95,45% от организациите, заявяват, че не е необходимо да се предприемат никакви мерки /

инициативи за борба с отрицателното възприятието от страна на персонала.

В Румъния: 22% и Македония: 45,24% от организациите, заявяват, че имат планове да вземат мерки / инициативи за борба с негативните възприятия от страна на персонала.





- Възможности, които организациите предлагат на лица със зрителни увреждания да докладват, когато те са обект на дискриминация, стереотипи и предразсъдъци от страна на техния персонал.

Процент организации, които предлагат на лица със зрителни увреждания възможност да докладват, когато те са обект на дискриминация, стереотипи и предразсъдъци от страна на техния персонал: Румъния: 10%, Гърция: 52.27%, Македония: 39,9%, България: 80%, Кипър: 54.55 %.

В Румъния 22% от организациите планират да направят това в бъдеще.

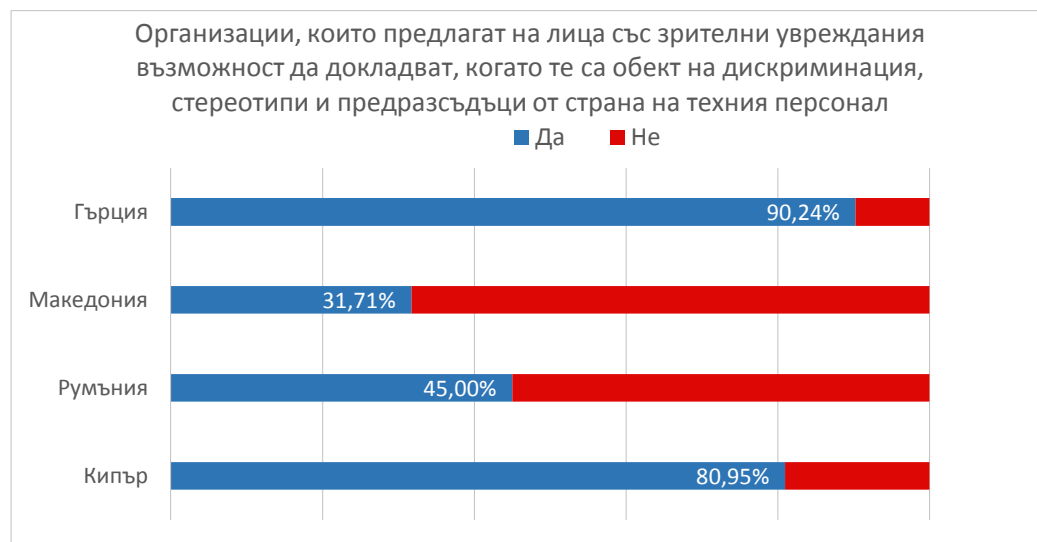
Процент организации, които не считат за необходимо да предлагат на лица със зрителни увреждания възможност да докладват, когато те са обект на дискриминация, стереотипи и предразсъдъци от страна на техния персонал: в Румъния: 68%, Гърция: 52.27%, Македония: 46,34%, Кипър: 45,45%.

- НПО, които предлагат формални или неформални възможности за обучение, достъпни за хора с увреждания.

В Гърция, 90.24%, Македония 31.71%, България 45%, Кипър 80,95% от организациите, които са интервюирани, предлагат формални или неформални възможности за обучение, които са достъпни за хора с увреждания.

Румъния: 22%, Македония: 31,71% от организациите имат планове да предлагат формални или неформални възможности за обучение, които са достъпни за хора с увреждания.

В Румъния 67% от организациите не се интересуват по тази тема в момента.



- организации, които предлагат възможности за доброволческа дейност, които са достъпни за хора с увреждания.

Процент от анкетираните организации, които предлагат възможности за доброволчески дейности, които са достъпни за хора с увреждания в: Гърция: 52.38%, Македония: 33.33%, България: 50%, Кипър: 45.45%.

В Македония, 30,95% от организациите имат планове да предлагат в бъдеще възможности за доброволческа дейност, които са достъпни за хора с увреждания.

- организации, които предлагат безплатени възможности за отдых / за прекарване на свободното време, които са достъпни за хора с увреждания.

Процент от анкетираните организации, които предлагат развлекателни дейности, достъпни за хора с увреждания в Гърция: 88.10%, Македония: 21,43%, България: 36%, Кипър: 77.27%

В Македония, 23,81% от организациите имат планове да предлагат развлекателни възможности за свободното време, достъпни за хора с

увреждания. И все пак, 51,56% от организациите смятат, че не е необходимо да предлагат дейности за свободното време.

- организации, които включват хора с увреждания в обучение / доброволчеството / развлекателни дейности

Процент от анкетираните организации, в които вече участват хора с увреждания в обучение / доброволчески / развлекателни дейности: в Гърция: 84.09%, Македония: 34% България: 36%, Кипър: 81.82%.

- канали, използвани от НПО за съобщаване за наличието на обучение / доброволчеството / възможности за отдиш за хора с увреждания.

В Румъния: социалните медии, директна връзка, телефон, асоциации на слепите;

В Гърция: електронна поща, телевизия / радио, вестници;

В Македония, България и Кипър използват следните канали за комуникация за възможности за обучение / доброволчество / отдиш: Facebook, други платформи на социални медии, директен контакт, информационни центрове, телевизия / радио, вестници.

Възприятия на обществото спрямо уврежданията

По-голямата част от населението (50.97%, в Гърция, до 90% в Румъния) обявяват, че са запознати с уврежданията.

Източниците на информация за хората с увреждания са често срещани във всички участващи страни:

Лична нужда от информация: Румъния: 59%, Македония: 65,07%, България: 25%, Кипър: 29.63%;

Медиите и Интернет: Румъния: 44%, Македония: 55,55%, България: 26%, Кипър: 48.15%;

Работна среда: Румъния: 18%, Македония: 22%, България: 26%, Кипър: 18.52%;

Приатели с увреждания или болногледачи на хората с увреждания: Румъния: 16%, Македония: 34,92%, България: 6%;

Учебна дейност: Румъния: 16%, Гърция: 39%, Македония: 30,15%, България: 36%, Кипър: 62.96%;

Семинари: Македония: 33.33%, България: 14%, Кипър: 29.63%;

Колеги с увреждания: Македония: 19,04%, България: 13%;

Възгледи относно хората с увреждания:

93% от анкетираниите в Румъния, 100% в Гърция, 92,06% в Македония, 91% в България, 100% в Кипър споделиха, че биха излезли с лице с увреждания.

75% от анкетираниите в Румъния, 98,8% в Гърция, 79,37% в Македония, 80% в България, 96,30% в Кипър вярват, че ще предоставят грижи и настаняване за една нощ за дете с увреждания.

88% от анкетираниите в Румъния, 88,46% в Гърция, 77,05% в Македония, 93,5% в България, 100% в Кипър не смятат, че човек с увреждане е наказание за семейството му.

71% от анкетиранияте в Румъния, 88,46% в Гърция, 77,05% в Македония, 93,5% в България, 100% в Кипър не смятат, че човек с увреждане е непоносимо бреме за семейството му.

85% от анкетиранияте в Румъния, 87,23% в Гърция, 87,30% в Македония, 76% в България, 100% в Кипър не считат, че деца с увреждания не трябва да се раждат.

Какво обществото включва в определението за инвалидност:

52% от анкетиранияте в Румъния, 88,24% в Гърция, 67,16% в Македония, 84% в България заявяват, че увреждането е различен начин на живот.

28% от анкетиранияте в Румъния, 2% в Гърция, 16,07% в Македония, 8% в България считат, че увреждането е болест.

13% от анкетиранияте в Румъния, 2% в Гърция, 5,36% в Македония смятат, че увреждането е некомпетентност.

7% от анкетиранияте в Румъния, 10,71% в Македония, 8% в България считат, че увреждането е проблем.

20% от анкетиранияте в България, 81,48% в Кипър смятат, че увреждането е липса на достъпност.

24% от анкетиранияте в България и 85,19% в Кипър смятат, че увреждането е липсата на подкрепяща среда.

29% от анкетиранияте в България, 77,78% в Кипър смятат, че уврежданията включват психологически проблеми.

35% от анкетиранияте в България, 74,07% в Кипър смятат, че уврежданията включват загуба на умствени функции.

35% от анкетиранияте в България, 74,07% в Кипър смятат, че уврежданията включват загуба на сетивни функции.

Основни бариери, пред които са изправени хората, когато взаимодействат с други хора с увреждания, са:

16% от анкетиранияте в Румъния, 5% в Гърция, 4,41% в Македония, 18% в България, 18% в Кипър се чувстват неудобно да работят заедно с хората с увреждания, поради техния по-различен начин на живот;

10% от отговорилите в Румъния, 10% в Гърция, 4,41% в Македония, 7% в България, 7% в Кипър се чувстват неудобно да работят заедно с хора с увреждания, поради липсата на достъпни места за взаимодействие с тях;

7% от анкетираните в Румъния, 10% в Гърция, 4,41% в Македония, 5% в България, 5% в Кипър се чувстват неудобно да работят заедно с хора с увреждания, заради тяхната нужда от помощ;

4% от анкетираните в Румъния, 4,41% през Македония, 22% в България, 22% в Кипър, мислят, че ще срещат трудности при взаимодействие с хора с увреждания;

30% от анкетираните в Румъния, 30% в Гърция, 75% в Македония, 30% в България, 30% в Кипър не се чувстват неудобно или нямат психологическа бариера при взаимодействие с хора с увреждания;

Начини, по които хората се отнасят към хора с увреждания:

84% от анкетираните в Румъния, 98,11% в Гърция, 95,24% в Македония, 71% в България, 88,89% в Кипър назовават човек с увреждане като "човек с"

16% от анкетираните в Румъния, 4,86% в Македония, 29% в България, 11,11% в Кипър, използват фразата "той страда от"

Мнения за хората с увреждания:

80% от анкетираните в Румъния, 90,57% в Гърция, 76,19% в Македония, 84% в България, 93,30% в Кипър вярват, че хората с увреждания са обикновени хора с тяхната собствена индивидуалност и способности.

41% от анкетираните в Румъния вярват, че уврежданията са еквивалент на специални умения и 22% смятат, че хората с увреждания са еквивалент на хора с двигателни проблеми.

87% от анкетираните в Румъния, 82,69% в Гърция, 90,48% в Македония, 94% в България, 53,85% в Кипър вярват, че хората с увреждания са герои, които надхвърлят физически и архитектурни пречки.

55% от анкетираните в Румъния, 81,13% в Гърция, 65,08% в Македония, 32% в България, 88,89% в Кипър вярват, че хората с увреждания не са по-малко продуктивни.

93% от анкетираните в Румъния, 100% в Гърция, 95,24% в Македония 98% в България 96.30 в Кипър са съгласни, че хората с увреждания могат да работят.

Вид на подкрепа, която обществото счита, че следва да се даде на хората с увреждания:

88,46% от анкетираните в Румъния, 88,46% в Гърция, 69,84% в Македония, 86% в България, 74,07% в Кипър вярват, че трябва да бъдат предприети инициативи от страна на държавата за насърчаване на частните предприятия да наемат хора с увреждания.

91% от анкетираните в Румъния, 56,60% в Гърция, 74.60 в Македония, 92% в България, 73,03% в Кипър са съгласни или частично са съгласни, че трябва да се въведат по-гъвкави условия на труд за лицата, които се грижат за лице с увреждания.

98% от анкетираните в Румъния, 92,45% в Гърция, 95,24% в Македония, 72% в България, 96,30% в Кипър са съгласни или частично са съгласни, че трябва да се въведат професионални училища за обучение на хора с увреждания.

Постижения, които считат за възможни за хора с увреждания, според населението:

В Румъния:

	Интелектуални затруднения	Незрящи	Глухи	Физически увреждания
Работа	33%	74%	74%	63%
Обучение	39%	76%	71%	76%
Брак	31%	75%	75%	69%

Деца	24%	67%	74%	60%
Независим живот	0%	57%	65%	60%
Забавление	68%	76%	72%	81%
Социален живот	74%	78%	78%	76%
Пътуване	44%	63%	65%	61%
Упражняване правото на избор	32%	67%	68%	65%
Спечелване на избори	26%	60%	61%	63%

▲ В Гърция

Гърция	Интелектуални затруднения	Незрящи	Глухи	Физически увреждания
Работа	50.6%	100%	100%	100%
Обучение	20%	100%	100%	100%
Брак	50%	100%	100%	100%
Деца	50%	100%	100%	100%
Независим живот	10%	80.6%	80%	50%
Забавления	95%	100%	100%	100%
Социален живот	75%	100%	100%	100%
Пътувания	90%	100%	100%	100%
Упражняване правото на избор	15%	100%	100%	100%
Спечелване на избори	15%	90%	90%	90%

▲ В Македония:

	Интелектуални затруднения	Незрящи	Глухи	Физически увреждания
Работа	88.88% (56 души)	88.88% (56 души)	88.88% (56 души)	87.30% (56 души)
Обучение	74.60% (47 души)	92.06% (58 души)	93.65% (59 души)	93.65% (59 души)
Брак	77.77% (49 души)	93.65% (59 души)	93.65% (59 души)	92.06% (58 души)
Деца	61.90% (39 души)	90.47% (57 души)	90.47% (57 души)	88.88% (56 души)
Независим живот	0	80.95% (51 души)	88.88% (56 души)	84.12% (53 души)
Забавления	85.71% (54 души)	88.88% (56 души)	85.71% (54 души)	88.88% (56 души)
Социален живот	88.88% (56 души)	92.06% (58 души)	92.06% (58 души)	92.06% (58 души)
Пътувания	83.53% (52 души)	87.30% (55 души)	90.47% (57 души)	87.30% (55 души)
Упражняване правото на избор	74.60% (47 души)	90.47% (57 души)	92.06% (58 души)	90.47% (57 души)
Спечелване на избори	57.14% (36 души)	74.60% (47 души)	83.53% (52 души)	80.95% (51 души)

Чувствата на населението, в случай на лично увреждане:

- 84% от анкетираниите в Румъния, 13,64% в Гърция, 58,73% в Македония, 91% в България, 8% в Кипър заявяват, че те биха се почувствали несигурни, ако са изправени пред увреждане.
- 85% от анкетираниите в Румъния, 60,32% в Македония, 90% в България, 0% в Кипър заявяват, че те биха почувствали страх, ако получат увреждане.
- 35% от анкетираниите в Румъния, 41,30% в Гърция, 7,94% в Македония, 32% в България, 33% в Кипър заявяват, че те биха чувствали срам, ако са изправени пред увреждане.

Подкрепа, която биха предложили на хора с увреждания:

- 36,51% от анкетираниите в Румъния, 55,10% в Гърция, 63,49% в Македония, 73% в България, 77,77% в Кипър биха осигурили подкрепа на хора с увреждания.
- 63,49% от анкетираниите в Румъния, 44,90% в Гърция, 36,51% в Македония, 27% в България, 22,23% в Кипър считат, че не биха предложили подкрепа на хората с увреждания.

Основни причини да не предлагат подкрепа за хората с увреждания:

- 54% от анкетираниите в Румъния, 18% в Гърция, 43% в България, не предлагат подкрепа на хората с увреждания, поради липса на време.
- 21% от анкетираниите в Румъния, 3% в България, 18,52% в Кипър не предлагат подкрепа за хората с увреждания поради трудности при работа с тях.
- Липса на умения за предлагане на помощ за 17% от анкетираниите в Румъния, 11% в Гърция, 28% в България, 25,93% в Кипър, са причина да не предлагат подкрепа.
- 14% от анкетираниите в Румъния, 10% в Гърция, 3% в България, 18,52% в Кипър не предлагат подкрепа за хора с увреждания, поради липсата на осведоменост за възможностите за доброволчество.

Допълнителна информация

Това проучване беше проведено като интелектуален продукт на проекта “Erasmus 4 VIPs”, финансиран по програма „Еразъм+“ на Европейския съюз.

Изследването беше извършено от партньорите в проекта:

- ▶ Ofensiva Tinerilor, Румъния,
- ▶ Magnites Tifli, Гърция,
- ▶ Национална асоциация на ресурсните учители, България
- ▶ Center for Youth Activism CYA KRIK, Македония
- ▶ Pancyprian Organization of the Blind, Кипър

За допълнителна информация относно проучването или проекта, можете да се свържете с нас на:

«Ofensiva Tinerilor» Association

M. Eminescu str., no. 6, ap. 10, Arad, Romania

e-mail: office@ofetin.ro

facebook: <https://www.facebook.com/OfensivaTinerilorArad>

website: <http://www.ofetin.ro>



Този труд е лицензиран под Криейтив Комънс /Creative Commons/

Признание - некомерсиално споделяне на споделеното според 4.0 International License.

Пълният текст е достъпен на адрес:

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/deed.en>

Свободни сте да:

Споделяте:

Копирате и разпространявате материала чрез каквито и да е средства или формат;

Адаптирате:

Смесвате, трансформирате и надграждате този материал,

При следните условия:

Признание:

Трябва да се даде подходящ кредит, да се предостави линк към лиценза, и да посочи дали са направени промени. Можете да направите това по всякакъв подходящ начин, но не и по начин, който подсказва на лицензодателя да визира вас или вашата употреба.

Некомерсиална употреба:

Не може да използвате този материал за комерсиални цели.

Споделяне на споделеното:

Ако смесвате, трансформирате или надграждате този материал, трябва да разпространявате вашия труд под същия лиценз като оригинала.

Проектът “Erasmus 4 VIPs” е съфинансиран по
програма „Еразъм+“ на Европейския съюз.



Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union